

Καὶ ἔχομεν ἀπειρίαν παραδειγμάτων
κατὰ τὰ ὅποια ἄνθρωποι νυμφοεβέντη
ἐξ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ χωρίς
ἔχουν πᾶν τὴν στοιχειώδη οἰκονομικὴν
ἐπάρεκταν, ἡδονήθησαν καὶ δημιοουργήσαν
εὐτυχεῖς οἰκίας καὶ κατὰσπουν τὰ λῆξι
ότερα στοιχηματὰ μιᾶς εὐδαίμονουστῆ
κοινωνίας. Ἀντιθέτως δὲ ἔχομεν ἀπει
ρίαν ἄλλων παραδειγμάτων κατὰ τ
ὅποια δὲ ὅπου ἐξεποστλή η ἀγάπη κα
ἐκυρίαρχησε τὸ ἥλικόν συμφέρον, ἐκ

και συνεσφραγίσθησαν οικογενειακά έρε-
πια, και δυστυχία, και θλίψεις, και συμ-
φοραί και απογοητεύσεις.

Είπα, άλλωστε, ως παρατηρεί και ο
Dufresny, ότι πολλοί νυμφεύονται διά
διαφορούς λόγους. Άλλοι εκ πάθους, και
άλλοι εκ απλής λογικής. Και οι μὲν χωρίς
να γνωρίζουν εκείνο που κάνουν, οι δὲ
διότι δὲν γνωρίζουν τί άλλο να κάνουν.
'Αλλ' αυτό δὲν είναι πλέον γάμος, παρά ἐμ-
πόριον, διότι ἐμπόριον είναι να διαπραγ-
ματεύεται κανείς να πάρη σύζυγον διά τὰ
πλούτη του. Δὲν είναι πλέον γάμος ἀλλ'
ἀπλή ἀνοησία να πάρη κανείς γυναίκα
μόνον και μόνον διά να τὴν ἔχη συντρο-
φιά! Τί είναι λοιπὸν γάμος; Γάμος είναι
να ἐκλέξῃ κανείς με διάκρισιν, και κατό-
πιν συμπαιδείας, και χωρίς συμφέρον, μίαν
γυναίκα ἢ ὁποία κατά τὸν ἴδιον και αὐ-
τὴ τρόπον θὰ σὰς ἐξέλγει ως σύζυγον.

Σε διαβάζει
ΛΥΚΟΦΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Υπάρχουν μερικά πράγματα τὰ ὁποία
καὶ ἂν θέλῃ κανείς να μὴ τὰ θέλῃ δὲν
δύνανται να τὸ πράξῃ τὸ μὲν ἐξ ὑποχρε-
ώσεως πρὸς τὴν ἐνημερότητα, τὸ δὲ διότι
ἐπιβάλλει τὴν δημοσιότητα αὐτὸν αὐτὴ ἢ
φύσις τῶν πραγμάτων.

Ένας ἐπιστήμων φαρμακοποιὸς διενω-
ήθη τὴν ἰδρίαν φαρμακείον ἐν Ποταμῷ
τοῦ ὁποίου ἡ ἑλλειψίς ἦτο ἀπὸ ἐτῶν αἰ-
σθητῶν, και ἡ ὁποία ἀνεληλυθὸτο ὑπὸ τῶν
λατρῶν ἐν μέρε. Καὶ ὁ ἐπιστήμων αὐτός,
διότι συνέπεσον ἴσως να εἶναι ξένος, ἡ-
πειλήθη νὰ κακοποιήθῃ ἐὰν ἐπαρματο-
ποιεῖ τὴν σκέψιν του. Ἡ ὑπόθεσις ἐνέ-
πη τὴν δικαστικὴν ὁδόν, και οἱ δικασταὶ
καὶ ἡ κοινωνία Γυθείου θὰ παραστοῦν
βέβαια αὐτοῖς κριταὶ τῆς διανοητικότη-
τος τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας, και ἐιδι-
κότερον τῆς κοινωνίας Ποταμοῦ, ἡ ὁποία
ἠγνέθη τοιαύτην μεσαιωνικὴν βαρβαρό-
τητα. Θλιβερότατον.

ΗΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΗΓΕΤΑΙ

Ἡ τροπὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐσχάτως
ἐν Λαζάνῃ ἡ συζήτησις περὶ Μοσσοῦλης
καὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἑγγύς Ἀνατο-
λῆς ἐπου κυρίως συγκρούονται τῶν με-
γάλων και ἱσχυρῶν τὰ συμφέροντα, πα-
ρέχει ἀφορμὰς νὰ κρίνῃ τις τὸν τρόπον
μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ ἡγέ-
ται ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς χώρας τῶν ἐπὶ
τῇ προβλέψει: πολέμικῶν περιπλοκῶν.
Ὁ πασιγνώστος ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγγλι-
κοῦ ἐργατικῶν κόμματος και πρῶτον
πρωτοπουργὸς κ. Μακντόναλντ, ἐδημοσί-
ευσεν ἀπὸρον εἰς τινα ἐφημερίδα τῆς
Γλασκώδης διὰ τοῦ ὁποίου κατακρίνει
δριμύτως τὰς ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἐφαρ-
μοζομένας μεθόδους.

Οἱ ἱδικοί μας πολιτικοὶ ἡγέται, παρὰ
τὰ πικρὰ μετὰ πολέμικὰ νέρη, παραιτά-
γουν διατάξεις εἰς τὸ λεγόμενον Συνταγ-
μα καταλυτικὰς και αὐτῆς τῆς ἰδιοκτη-
σίας! Καὶ εἰπετα ἀποροὺν μερικὸι διατὶ
ἡ Ἀγγλία εἶναι μεγάλη και ἱσχυρά,
ἡμεῖς δὲ πηγαίνομεν διαρκῶς κατὰ δια-
βόλου.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ

Ἡ ἑλευθεροτυπία ἀποτελεῖ σήμερον
τὸ σύμβολον πίστεως τῶν λαῶν, και κα-
τέστη παγία πλέον ἠγνώμη ὅτι ἄνευ αὐτῆς,
ὅτι ἄνευ τῆς ἀπολύτου καθιερώσεώς της,
ἡ ἀνθρωπότης θὰ κατεδικάζετο νὰ βαδίσῃ
αἰῶνας ὀλοκλήρους πρὸς τὰ δαίσιω. Κα-
τέστη παγία ἡ γνώμη ὅτι ὁ τύπος δὲν
εἶναι ἡ τετάρτη ἐξουσία εἰς ἐν κράτος.
Εἶναι αὐτὸς ὁ λαός, παρακολουθῶν και
ἐλέγχων και ζητῶν τὰ κρείττονα. Εἶναι ἡ
κυβέρνησις τῶν Κυβερνήσεων.

Τὸ «Ἐλευθερον Βήμα» θὰ ἔκρινε νὰ
ἐγνωρίζῃ τὸν σημερινὸν Πρωθυπουργὸν
ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν οὗτος ἀπὸ τοῦ
ἐξώστου τῶν γραφείων τῆς ἐγκρίτου συν-
αδέλφου ὀμίλει πρὸς τὸν λαόν, και ἐκ-
πέτο ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν του. Ὅτι ὁ
κ. Παγγαλιός θὰ πληρῶσῃ και αὐτὸς μὲ
τὴν σειράν του τὰς διώξεις κατὰ τοῦ τύ-
που και ὅσα σφάλματα και ἀδικίας κατὰ
τοῦ λαοῦ διέπραξεν, εἶναι βέβαιον. Θὰ
ῶφειλον ὁμοῦ και ὅσοι διαμαρτυροῦνται
κατ' αὐτοῦ νὰ γνωρίζουν, ὅτι οἱ δημα-
γωγοί, και οἱ λαοπλάνοι, και οἱ καταργα-
ραῖοι, οὐδεμίαν θάδεύουσιν ἐκ μέρους τῆς
κοινῆς γνώμης ὅπου: ἡρίξιν ἐὰν δὲν ὑπε-
στηρίζοντο ἐπὶ τοῦ τύπου.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

—Υπάρχουν στιγμαὶ κατὰς ὁποίας εἰς ὁ
στείσιμος πληγώνει περισσότερο τὴν καρδίαν
παρὰ μὴ ὕβρις.

—Ἡ λύπη και ἡ χολὰ εἶναι ἐνίστα ἐξ ἴσου
δυσβάστακτοι.

—Ὅπου σπεῖρει ἡ ὀργὴ θερίζει ἡ μετμέ-
λεκα.

—Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κατήκοντος εἶναι τὸ μόνον
κρίγμα, διὰ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε μετμε-
λούμεθα.

—Δὲν εἶναι ποσὸς βλάξῃ ὁ γνωρίζων νὰ κρύ-
πῃ τὴν βλακίαν του.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνταχόσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι
οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς
τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαίτης
πατρίδος σας.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕ ΤΑ ΦΛΩΡΙΑ

Ένα ἑσπέρας, ἐνὸς συνομίλου κοντά
εἰς τὴν ἐστίαν μετὰ τοῦ πάππου μου, ὁ
καλὸς γέρον μου λέγει:

—Αὐτὴν τὴν φορὰν, παιδί μου, δὲν
θὰ σοῦ διηγηθῶ ἱστορίας. Εἶσα ἤδη
σχεδὸν νεανίας και τὰ παραμῦθια δὲν εἶ-
νε πλέον διὰ τὴν ἡλικίαν σου. Ἀντ'
αὐτῶν πρέπει τώρα νὰ μάθῃς τὰς παροι-
μίας, διότι δι' αὐτῶν θὰ σπουδάσῃς τὸν
ἀνθρώπινον βίον και ὑπὸ τὴν καλὴν καὶ
ὑπὸ τὴν κακὴν αὐτοῦ ἐποχῇ.

—Ποῦ καλά, πάππε μου, ἀπληγῆσα
λέστε μου καμμίαν παροιμίαν, σὰς ἀ-
κούω.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἐπῆρε μίαν πρέξαν
ταμβάκου ἐκ τῆς ἀργυρᾶς ταμβακοθήκης
του, και τοποθετήσας τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ
τοῦ ἄλλου προσέθηκε:

—Σὲ προειδοποιῶ, παιδί μου, ὅτι
ἔχω σκοπὸν νὰ σπουδαιολογήσω.

—Οὐδέποτε, πάππε μου, με βαρύν-
ουν αἱ σπουδαιολογίαι, ὅταν λέγονται
ἀπὸ σὰς.

Ἡ παιδικὴ αὐτὴ κολακεία τὸν ἔκαμε
νὰ μειδιάσῃ.

—Ἐλέγομεν, ἐπανάλαβεν ὁ γέρον,
ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ σοῦ διδάξω τὰς
παροιμίας. Ἰδοὺ λοιπὸν μίαν παροιμίαν
και χάραξε αὐτὴν βαθύα εἰς τὴν μνήμην
σου: **«Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ γδύνεται
πρὶν ἐτοιμάσῃ τὸ κρεβάτι του».**

—Ἀλλὰ, φίλτατε πάππε μου, τῷ πα-
ρετήρησά, δὲν καταλαμβάνω τί ἐννοοῖται
ἐκεῖ ἡ παροιμία αὐτή.

—Ἐγὼ εἰς δικαίον παιδί μου, πρέπει νὰ
σοῦ τὴν ἐξηγήσω ἢ ἐννοία τῆς λοιπὴν
εἶναι ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος δὲν πρέ-
πει ν' ἀπογυμνοῦται τῆς περιουσίας του
πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ἡ ἐξηγήσις αὐτὴ ἦτο βεβαίως ἀρκετὰ
σαφῆς, συνάμα ὁμοῦ καθίστα τὴν πα-
ροιμίαν φοβερὰ μελαγχολικὴν, και τὰ παι-
διὰ συνήθως δὲν ἀγαποῦν, και δικαίως,
τοιαύτας ὁμιλίας. Τοῦτο ἐννοήσας ὁ πάπ-
πος μου ἔπεισε νὰ προσθέσῃ:

—Σὲ εἶχον προειδοποιήσει ὅτι ἡ συνο-
μίλια μας θὰ περιστρέφετο εἰς σοβαρὰ
ἀντικείμενα. Ἐν τούτοις, διὰ νὰ σοῦ κα-
ταστήσω μᾶλλον εὐνόητον τὴν παροιμίαν
αὐτήν, θὰ σοῦ διηγηθῶ ἕνα πλὴν διηγη-
μα ἡ μύθον, ἀλλὰ μίαν ἀληθῆ ἱστορίαν,
ἀνάμνησιν τῆς νεότητός μου, ἡ ὁποία ἔ-
λαβε χώραν οὕτως εἰπεῖν πρὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου.

Σημειώτεον ὅτι ὁ γέρον πάππος μου
ἦτο ὀδοντοκτοῦτης, κατὰ τὸ μακρὸν δὲ
τοῦτο χρονικὸν διάστημα τοῦ βίου του
εἶχε γνωρίσει και συναντήσει ἀπειροὺς
ἀνθρώπους, τρελλοὺς, φρονίμους, σοφοὺς,
ἀνοήτους, κακοὺς, στρατιώτας, ἡθοποι-
οὺς, ποιητὰς, ἐκατομμυριοῦχους και ἐ-
παίτας κατὰ συνέπειαν ἡ μεγάλη του
αὐτὴ πείρα καθίστα τὴν συνομίλιαν του
ἀληθῶς πολὺ ἐνδιαφέρουσαν.

—Ἀκουσε, ἐπανάλαβε, τὴν ἀκόλουθον
ἱστορίαν και πᾶς τὴν μάλιστα και σὺ εἰς
τοὺς ἐγγόνους σου ἐὰν ποτὲ ἀποκτήσῃς
τοιούτους, διότι περιέχει ἀριστον ἠθικὸν
συμπέρασμα διὰ πάντα ἀνθρώπων. Θὰ
σοῦ διηγηθῶ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν τοῦ πα-
τρός μετὰ τὰ φλωρῖα. Τοιοῦτοτρόπως, ὠνό-
μαζον παιδί μου, πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν ἐνα
σεβάσιμον γέροντα χρυσόχρον ἐκ τῆς ἐ-
παρχίας τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς. Προσωπο-
μίσθη δὲ ἔσσι ὁ κύριος Γυλοριε, ὃς διό-

τι ἦταν ὑπερπλούσιος, ἀλλὰ διότι ἐθεωρεῖ-
το ὡς σπάνιον παράδειγμα ἀνθρώπου ὅ-
στις ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Γαλλίας μὲ ἕν
τάλληρον μόνον ἐντὸς τῆς τσέπης του, ἐ-
πέστρεψε μετὰ τριακονταετῆ ἀπουσίαν
μὲ περιουσίαν τριακοσίων χιλιάδων φράν-
κων.

Ὁ κύριος Γυλοριε ἄλλως, ἦτο ἀνθρω-
πος ἀξιότιμος ὑπὸ πᾶσαν ἐποχῇ. Στερε-
θεὶς τῆς συζύγου του, μόνην χαρὰν εἶχε
τὴν νεαρὰν θυγατέρα του Γενοβέραν, ὡ-
ραίαν δεκαοκταετῆ κόρην ἢ μόνην του
φροντίς ἦτο πῶς νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ
ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον πρὶν ἢ ἀπο-
θάνῃ, προτὶ δὲ και βράδην ἀπηθύνετο πρὸς
τὸν Θεὸν τὰς ὁλίγας αὐτᾶς ἁγίας ἀλληλ-
νητικὰς λέξεις: Θεέ μου, σὲ καθικετεύω
στεῖλ μου ἕνα καλὸν σύζυγον διὰ τὴν
θυγατέρα μου.

Ἡ Γενοβέρα, ὡς προείπον, ἦτο νέα
και ὡραία κόρη, καὶ ὅλα δὲ τὰ φαινόμε-
να ἢ προεῖς αὐτῆς ἦτο ἀρκετὰ μεγάλῃ, ὥ-
στε ὑπῆρχον ὅλοι αἱ αἰθανότητες, ὅτι ἡ
προσευχὴ του ὅπως αὐτὴ τύχῃ καλοῦ συ-
ζύγου ἠθέληεν εἰσακουσθῇ.

Δέκα ἢ δώδεκα μνηστῆρες εἶχον παροῦ-
σασθῇ, μετὰ τούτων ὁμοῦ ὁ κ. Γυλο-
ριε ἐξέλεξε φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐκεῖνον ὁ ὅ-
ποιος ἤρρεσε περισσότερο εἰς τὴν θυγατέ-
ρα του, ἢν και οὕτος, καίτοι κατὰ τ' ἄλ-
λα ἀγαθὸς νέος και διὰ ποικίλων γνώσε-
ων πεποικισμένος, ὡς γνωρίζον ὅλῃον
χορὸν, ὀλίγην μουσικὴν, ὀλίγην ζωγραφί-
κην, ὀλίγην μηχανικὴν, ὀλίγην φιλολογί-
αν, δὲν εἶχε ὅμως οὐδὲν ἐπ' ἀγαθῷ. Πλὴν
τοῦτο δὲν εἶχε σπουδαιότητα τινὰ, ἀφοῦ
ἡ νύμφη εἶχε περιουσίαν ἀρκετὴν και διὰ
τοὺς δύο.

Εὐθὺς μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ γάμου,
ὁ κ. Γυλοριε ἔλαβε κατ' ἴδιαν και τὰ
δύο τὸν τέκνα και τοὺς εἶπε:

—Γνωρίζετε καλῶς, φίλοι μου, ὅτι
σεῖς εἰσθε ὅτι ἔχω τιμαλφέστερον εἰς
τὸν κόσμον τοῦτον. Εἶμαι πλέον γέρον.
Πρὸς τί νὰ κρατήσω διὰ τὸν ἐαυτόν μου
περιουσίαν τῆς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ ἐ-
πωφεληθῶ; Εἰς τὸ παραπλεῖστος δομά-
τιον εὐρίσκεται ὁ συμβολαιογράφος με-
τὸ χαρτόσημόν του καὶ τὴν λένην του
ἐτοίμως νὰ γράψῃ. Μὴ χάνομεν καιρὸν.
Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς δωρήσω ὅλην τὴν πε-
ριουσίαν μου. Δὲν θέλω νὰ κρατήσω διὰ
τὸν ἐαυτόν μου οὐτὲ ὀβολόν. Τὸ μόνον
τὸ ὁποῖον ζητῶ εἶναι νὰ συζήσω μαζί
σας και εἶμαι βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων
ὅτι δὲν θὰ με ἀφήσιτε νὰ στερεθῶ οὐ-
δενὸς πράγματος.

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἡ Γενοβέρα
καὶ ὁ σύζυγός της ἐξορίσθησαν εἰς τὰς
ἀγκάλας τοῦ κυρίου Γυλοριε, τὸν περι-
πτύχθησαν θερμῶς και διὰ τῶν τρυφερο-
τέρων λέξεων τοῦ ἐξέφρασαν τὴν εὐ-
γνωμοσύνην του.

Ὁ συμβολαιογράφος συνέταξε τὸ συμ-
βόλαιον, καὶ ὁ κ. Γυλοριε τὸ ὑπέγραψεν,
οὕτω δὲ τὸ νέον ζεύγος ἐν μᾶς στιγμῇ καὶ
ὡς ἐκ θαύματος εὐρέθη πλοῦσιον.

Ἐπὶ ἕξ μῆνας ὅλα ἐβράδιζον καλῶς. Τὰ
δύο τέκνα ἠγωνίζοντο πῶς περισσότερο
νὰ περιποιηθῇ τὸν γέροντα ὁ ὁποῖος
μετὰ τούτης γενναίωτης τοὺς ἐχάριεν ὅ-
λην του τὴν περιουσίαν, και ἐφρόντιζον
νὰ προλαμβάνουν ὅλας του τὰς ἐπιθυμίας.
Ἐξήρχετο μετὰ τὰ ἀμαρτὰ ὁσάκις ἠθέλην
εἶδε γεῦματα εἰς τοὺς φίλους του, ἐπερ-

νοῦσε τέλος εἰς τὸ σπῆτι τοῦ γαμβροῦ του
ὡς νὰ εὐρίσκετο εἰς τὸ ἴδιον τὸ σπῆτι του.
Ἐν τούτοις κατὰ τὸν ἐννατον μῆνα
ἐπῆλθε κάποια μικρὴ ψυχρότης.

Οἱ δύο σύζυγοι ἤρχισαν νὰ εὐρίσκουν,
ἀλλὰ σιωπηλῶς, ὅτι ὁ κ. Γυλοριε δὲν ἦτο
πολύ διακριτικός, και νὰ ψυθίζον με-
ταξὺ των ὅτι δὲν ἐφείδετο ἀρκετὰ τῶν
ἱπποῶν τοῦ σταύλου των, και ὅτι δὲν ἐρ-
ριζτε νερὸ πλέον εἰς τὸ κρασί του.

Κατὰ τὸν δέκατον μῆνα ἡ ἰδιαίτερα
τοῦ ὑπερήφους ἤρχισεν νὰ παρατηρῇ ὅτι
ἐξόδευσεν πολλὰ κεριά.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἤρχισαν ὅλοι
νὰ ὑποδέχονται ἐκ συμφώνου εἰς τὸ σπῆ-
τι κακῶς τοὺς φίλους του, και ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν, ἐδίδον κρυφίως λακτίσμα-
τα εἰς τὸν σκύλον του.

Ὁ κ. Γυλοριε ἐνόησε τὰ πάντα και ἐ-
λυτήθη, ἀλλ' οὐδὲν κατ' ἀρχὰς εἶπεν. Ἦλ-
πεν ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῆς ψυχῆς του,
ὅτι ἡ διαρωγὴ αὐτῆ των τέκνων του ἡ-
θέληεν ἀλλοίξει.

Κατὰ τὸν δέκατον τρίτον μῆνα, ἐπειδὴ
ἠθέλησε νὰ δωρήσῃ ἕνα βαρέλι κρασί
εἰς δύο πτωχοὺς νέους αἱ ὁποῖοι ἐπρό-
κειτο νὰ νυμφευθῶν, τοῦ ἔκαμαν τὴν
παρατήρησιν και τοῦ εἶπαν ὅτι ὅλα ἦσαν
εἰς τὴν διάθεσιν του ἀλλὰ μόνον πρὸς ἀ-
τομικὴν του χρῆσιν διότι ἄλλως θὰ δυ-
σχεστοῦντο νὰ τὸν βλέπουν νὰ δίδῃ πρὶ
μῆτα εἰς ἄλλους ἀνήκοντα εἰς τὴν οἰκ-
ογένειάν του.

Ὁ κύριος Γυλοριε ἐστένευσεν πικρῶς και
εἶπε κατ' ἐαυτόν: Τώρα ἐγὼ ὅτι ἐπρά-
ξα μίαν ἀνοησίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀν-
θρώπος πολυμήχανος, προσέθηκεν ἀμέ-
σως: Βεβαίως ὅλα αὐτὰ εἶναι βλαβερά, ἀλλ'
ἀπάρεχαι εὐτυχῶς θεορατεία τοῦ κακοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀπομνημονεύ-
ου ἐκεῖνης ἡμέρας ἀλλοίξε εἰς τὸ σπῆτι
συμπεριφορὰν. Ἀπεσώρθη εἰς τὸ δωμάτι-
όν του και παρήγγειλε ρητῶς νὰ μὴ τὸν
διαταράξῃ κανεὶς.

—Ἐγὼ νὰ ἐργασθῶ ἐπὶ σπουδαίον ἀν-
τικείμενον ἀφορῶντων τὰ συμφέροντά
μου εἶπε, και καθήσας πλησίον μιάς τρα-
πέζης, ὡθήσας ἕνα ἐλατήριο, και ἠνοιξε
σύστην, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔσκηρε βαρὺν σάκ-
κον δεμένον καλὰ με σχοινίον. Ὁ σάκκος
αὐτὸς ἦτο γεμάτος ἀπὸ χρυσᾶ εἰκοσάφρα-
γκα.

Τὸν ἐκάλεσαν εἰς τὸ γεῦμα.
—Εἰπέτε εἰς τὰ παιδιά μου νὰ με συγ-
χωρήσουν νὰ μὴ παρευρεθῶ εἰς τὸ γεῦμα,
εἶπε, διότι σήμερον δὲν ἔχω ὄρεξιν ἐκτός
δὲ τούτου εἶμαι και πάρα πολὺ ἀπρησολη-
μένος.

Καὶ συγχρόνως ἐξηκολούθει νὰ μετροῖ
μετὰ ζήλου τὰ νομίσματα. Ἡ Γενοβέρα
καὶ ὁ σύζυγός της, κρατοῦντες εἰς τὰς χει-
ρας τῆς πετσέτης τοῦ φαγητοῦ, ἔτρεξαν
γρήγορα μόλις ἤκουσαν τὸν κρότον τῶν
χορημάτων.

—Φίλτατε πατέρα, τὸν ἠρώτησεν ἡ κό-
ρη του, ἀπὸ ποῦ ἔλαβες τόσα λεπτὰ ἀ-
φοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου μας μὰς
ἐδώρησες ὅλην σου τὴν κτηματικὴν και
χρηματικὴν περιουσίαν;

—Ἀγαπητὸ μου παιδί, ἀπεκρίθη ὁ κ.
Γυλοριε, τὸ ποσὸν αὐτὸ προῆλθεν ἀνελ-
πίστως ἀπὸ τρεῶνταφρα τὰ ὁποία ἐνόμισα
χαμένα. Εἶνε νομίζω τριάντα χιλιάδες φράν-

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Διάφοροι συμπολιταὶ μὰς συνεζήτησαν γιὰ
τὸ τριγυρῶν τοῦ πρὸς πᾶσι δέησιμα εἰς
τὸ προηγουμένον φύλλον.

—Ἐγγράμμα πολύ, μὰς γράφουν, διότι
γιὰ τοὺς ταχέως δὲν ἠμποροῦμε νὰ γνῇ
μεγαλύτερα εὐχαριστήματα....

—Οἱ ἐπιστολογράφοί μας πιθανὸν νὰ μὴ
ἔχουν ἀδικον ἄλλ' εἶναι λίγο ὑπερβολικοί.

—Ἀρκετοὶ βέβαια οἱ ταχυγῆτες τὸν παρά,
ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ χρηματοδοτοῦνται.

—Ἀποδείξει δὲ δίδουν καὶ μετὰ και γὰ
κάθε ἀνάγκη τοῦ νηιοῦ μας.

—Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἐμὰς τοὺς ταχυ-
γῆτες, ὅπως και τοὺς χιώτες, μὰς θεωρεῖ πω-
λὸς κόσμος ταχυκοινοῖδες.

—Σχετικῶς μετὰ τὴν ἀντιλήψιν αὐτὴν θυμη-
θήκαμε ἕνα ὡραῖο ἀνέκδοτο ποὺ μὰς διηγή-
θη φίλος συμπολίτης. Αὐτὸς δὲν εὐρίσκει τοὺς
στρατιωτικὰς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴ Χίο,
ἠθέλην μερικοὶ ἐκεῖ νὰ τὸν παντρεύουν.

—Ὁ συμπολίτης ἔγραψε εἰς ἕνα φίλον του
εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν και τοῦ εἶπε πῶς τοῦ
κίνοιν προέβειν.

—Ὁ φίλος του ὁμοῦ, τοῦ φηνίτησε χωρίς
νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ και τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐπρε-
πε νὰ πάρῃ Χιώτισσα γυναίκα.

—Ὁ συμπολίτης περιέργως διὰ τὴν σύστα-
σιν, ἐξήγησε διὰ νέας ἐπιστολὰς ἐξηγήσας
ἐπὶ τὸν Ἀλεξανδρινὸν φίλον ὁ ὁποῖος και τοῦ
ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

—Σὺ ἔγραψα νὰ μὴ παντρευθῇς εἰς τὴ
Χίω διότι σὺ ταχυγῆτης ἢ γυναικὶ σου Χιώ-
τισσα, τὸ παιδί ποὺ θὰ κάμετε θὰ εἶνε
δριμύτης!

—Ἀς ἔχουν τὴν σύστασιν αὐτὴν ἐπ' ὄψει
τῶν ὁσῶ ἀπὸ τοῦ συμπολίτη μας σκεπτό-
νται νὰ παντρευτοῦν. Πιθανὸν νὰ τοὺς χρησι-
μεύσῃ....

—Παρὰ τὰ πρῶτα εἰρήν τοῦ φθινοπώρου
ὁ ἔσως κατικτὰ καρδίας και μιλίστα καρδίας
συμπολίτων.

—Τὸ πρῶμα δὲν θὰ ἦτο περιέργων ἐὰν οἱ
ἐρωτευμένοι μὰς δὲν ἦσαν προχωρημένους ἡλι-
κίας.

—Διότι ἐκεῖνη μὲν δοῦναι περὶ τοὺς 65
Μαίους ἐκεῖνος δὲ περὶ τοὺς 50.

—Καὶ ὁ ἔσως τὸν εἶναι σφοδρὸς, ἰδίως δὲ
τῆς ἡγεσίας δεσποινίδος ἡ ὁποία, πλήρης
ἀκόμη νεανικοῦ σπύργου, ἀνένεικε δυνάμει και
ἐν αἰδοῦσας καὶ ἐν ὀδοῖς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
τὸν ἐκεῖνον της.

—Καίτοι ποὺ δὲν εἶ ὁ μακαρίτης Σουρῆς
νὰ ἐπινάλιζεν τοὺς ὡραίους σίχους του:

ας προσελκύει αὐτάς ἀμέσως· οὕτω ὀλε-
πομεν αὐτάς εἰσχωρούσας εἰς θαλάμους
πολὺ μακρὰν τοῦ μελισσοκομείου εὐρι-

1

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Η ληφθεύσα εις τὰ γραφεία μας κατωτέρω επιστολή ἐξ Αυστραλίας εἶνε ἀξία διατρέψεως προσοχῆς ὡς θύγουσα ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῆς θέσεως τῶν ἐκεῖ μεταναστῶν μας.

— Τι σκέπτονται οἱ μετανάστες
— Ἐξασφάλις εἰσοδήματος εἰς χρυσόν.

Ἡ διαρκὴς καὶ ἀτελείωτος ἀνωμαλία τῆς πολιτικῆς Καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ μειονετικὴ οἰκονομικὴ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ἐβρέθησαν οἱ πρὸ ὀλίγων ἀκομῆς ἐτῶν ἐπιστρέψαντες εἰς Ἑλλάδα μετανάστες λόγῳ τῆς δημεύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων τῶν, ἔκαμε καὶ κάνει πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐνταῦθα, νὰ μὴ σκέπτονται πλέον πῶς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Πατρίδα μετὰ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα εἰσόδημα, εἰς χρυσὸν πάντοτε, εἴτε ἀπὸ ἀκίνητα τὰ ὁποῖα ἀγοράζουν ἐνταῦθα, εἴτε ἀπὸ τόκους ἐκ χρημῶν καταιυθεμένων εἰς τὰς ἐδῶ ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ τραπεζάς.

Ἐἵνε βεβαίως θλίβερά ἡ δυσπιστία αὐτῇ τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσεν τὸ Κράτος μας διὰ τῶν ἀσέβων μέτρων τοῦ κατὰ τῶν οἰκονομῶν τῶν μεταναστῶν, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν διανοητὸς νὰ συμβῇ ἄλλως. Γνωρίζω πολλοὺς οἱ ὁποῖοι καὶ τὰς εἰς δραχμὰς ἀκόμη καταθέσεις τῶν ἀνέλθων καὶ τὰς μετέπειτα εἰς χρυσὸν μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπανήλθον ἐδῶ, καὶ εἴτε ἐκαμὶν ἐργασίαν, εἴτε ἡγόρασαν ἀκίνητα διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ζημιώμεται καὶ τὰ ζημιωθῆναι βεβαίως ἡ Ἑλλάς περισσότερον ὅχι μόνον διότι πολλὰ χρήμα δὲν εἰς τοποθετεῖται εἰς τὰς τραπεζὰς τῆς, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ Ἕλληνες μετανάστες, καὶ πρὸ πάντων τὰ τέκνα τῶν, θὰ χάσουν ἀπὸ σιγὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀσφάλμα τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐἵνε δὲ φυσικὸν τοῦτο διότι τὸ αἰσθηματικὴν ἡλικίαν περὶ ἐνταῦθα δὲν στηρίζεται μόνον εἰς συγγενικοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομικοὺς, καὶ κυρίως πρὸς αὐτοὺς, δεσμοῦς. Καὶ τὸ συμπερὸν τὸ οἰκονομικὸν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὐρεῖ πρὸς τὸν ὅποιον αὐτὸν πῶς ζῶμεν, καὶ συγκρατεῖ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ τοῦ μετανάστες μας.

— Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
— Οὐδεμία ἐργασία, οὐδεμία διαφώτισις.

Πολλὰς ἐκεῖθεν ποῖον ἐγκλημα διαπράττει τὸ Κράτος μας μετὰ τὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματα αὐτὰ τὰ συνδεόμενα ἀναποσπαστῶς μετὰ τὸ μέλλον τῶν. Οὐδεμία ἐργασία ἐγένετο ὅπως καὶ οὐδεμία διαφώτισις, οὐδὲ μέτρον τι ποτὲ ἐλήφθη διὰ τὸν μακρὺν μετανάστην διὰ νὰ συγκρατῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν πίστην τοῦ καὶ εἰς τὸ αἰσθηματικὸν τῆς ἐπανόδου τοῦ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Πατρίδα. Πόσοι καὶ πόσοι χάνονται ἐντελὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ φαίνονται, καὶ πόσοι ἄλλοι ἀποκτοῦν ἔξω καὶ συντηροῦν ἕνα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φρόνησιν διὰ τὸν ἀπλοῦστον λόγον διότι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ὡς προείπον, οὐδέποτε ἐργάσθη σοβαρῶς διὰ τὸ σκοπεῖν τέκνα τῆς ὁποίας ἐργάζονται ἄλλα Κράτη καὶ ἄλλοι λαοὶ διὰ τὰ ἴδικά των.

Ἀνεργάσιμοι, ἀκεφαλοὶ εἰς τὰ μακρινὰ ἀπὸ μέρους, καὶ τὰς ἀπὸ μέρους τῶν, καὶ τὰ μὴ τῶν, καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῶν, καὶ τὰ ἐλαττωματικὰ τῆς φυλῆς τῶν οἱ μετανάστες μας, ἔχοντες συνήθειαν ἐπὶ κεφαλῇς κληρονομικὰς μεγαλοστομίας ἀγνώστου ἡθικῆς, καὶ ἀξίας, καὶ προελεύσεως, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀνεμῶντες ποδηγῆται, δὲν παρουσιάζουν πλέον τὴν παιδαῖαν ἐθνικὴν συνοχήν, καὶ δὲν παρουσιάζονται, δὲν φαίνονται τοῦλάχιστον ὡς τώρα, ὡς στοιχεῖα μεγαλοφυῶς δράσεως καὶ χρησίου εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ τόπου εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ἐξελίσσονται. Θεωροῦνται ἀπλῶς ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους ὡς στοιχεῖα ἐλαβάρια διὰ νὰ πλουτήσουν μόνον, καὶ πρὸς μίαν ἡμέραν μετὰ τὸς οἰκονομίας τῶν διὰ τὴν Πατρίδα των ἢ εἰς ἄλλο μέρος.

— Ὁ ἀτομισμὸς τοῦ Ἑλλήνος
— Ἐλάττωσι αἱ ἐξαιρέσεις.
— Ἀνάγκη πολλῶν διανοουμένων.

Ὁ ἀτομισμὸς ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται παντὸς καὶ πάντοτε τὸν Ἕλληνα δὲν εἶνε ἕνος καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδικούς μας ἐδῶ μετανάστες. Βεβαίως ὑπάρχουν ορισμένοι τινὲς Ἕλληνες ἢ Κυθηροὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ποῖαν τινα κοινωφελῆ δράσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὡς ἐλάχιστοι δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψουν τὸν κανόνα. Κι' ὅλα αὐτὰ διότι δὲν ἐγένετο ἡ συστηματικὴ ἐκείνη ἐργασία ἡ ὁποία θὰ κατηύθυνε τοὺς ἐργατικούς, κατὰ τ' ἄλλα, Ἕλληνας εἰς τὴν προαρμογήν των πρὸς τὸν ἀληθινὸν πολιτικὸν καὶ προορισμὸν τῶν λαῶν ὁ ὁποῖος διδάχθαι ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν ἀποκοῖν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, παρουσιάζει σημεῖον ὡς Παράδεισον τὴν Αυστραλίαν καὶ τὴν χώραν.

Δὲν εἶμαι ὁ ἀρμόδιος ἐγὼ νὰ ποδοῖξω ἢ νὰ συστήσω τί θὰ ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Νομίζω ἐν τούτοις ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Αυστραλίας ἔχουν ἀνάγκη πολλῶν ἐπιστημῶν καὶ περισσότερων διανοουμένων, περισσότερων δηλαδὴ ἀνθρώπων κινουμένων ἔξω τοῦ συνήθους πλαισίου τῶν διαφόρων Tea Rooms καὶ τῶν Coffee Restaurants. Δὲν εἶνε μόνον ἡ συσσώρευσις πλούτου εἰς τὰς χεῖρας ἀγαθῶν ἀλλ' ἁπλῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων, τὸ μέσον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟ

— Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ σχολικοῦ κτιρίου
— Ὁ ἐνεργηθεὶς ἔρανος μετὰ τῶν κατοίκων.

Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ σχολικοῦ μας ἤρρισε διὰ τῶν εἰς χεῖρας τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς χρημάτων, καὶ τῶν ἑκατὶ χιλιάδων δραχμῶν τὰς ὁποίας διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν διέθεσε τὸ Κράτος. Τὸ ποσὸν ἔμεινε ἀνεπαρκές, καὶ διὰ τοῦτο ἤρρισε ἡ συλλογὴ ἐράνων μετὰ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν Μυλοποταμιτῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ δευτέραν φοράν.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ συγχωριανοὶ μας θὰ εἰσφέρουν γενναίως διὰ τὸ σχολεῖον τῶν ἑπὶ ἐπὶ ἐργασίαν καὶ δι' ἄλλα ἔργα, καὶ θὰ ἐνισχύσουν τὸν διδασκαλὸν τῶν εἰς τὰς προσπαθείας τῶν διὰ τὴν διδασίαν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ σχολικοῦ. Καὶ ὡς γνωστὸν τὸν σχολεῖον εἶνε ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέλθουν οἱ καλοὶ πολλοὶ τῆς αἰρίας, οἱ καλοὶ πατέρες, οἱ καλοὶ οἰκογενεάρχαι.

Ὁ ἐνεργηθεὶς ἐνταῦθα ἔρανος ἀπέδωκεν ἐν μὲν ἡμέρᾳ δραχμὰς πάντες χιλιάδας καὶ συνεχίζεται μετ' εὐοδίων διὰ τὸ ἀποτέλεσμα προβλέπει. Δυστυχῶς δὲ συμμερίνα ἔργα, καὶ τὰ πλέον ἀκόμη ἀσήμενα, ἀπαιτοῦν πολλὰ χρήματα διὰ νὰ γίνων. Ὑπάρχει ὅμως ἄρ' ἑτέρου ἡ παρηγορία ὅτι καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐγενναῖον πλέον εὐπορίαν καὶ τὸ σπουδαιότερον μᾶλλον γενναίως, καὶ εἰδὺς εὐχαρίστως εἰς μίαν ἀνάγκη μὲν κοινότητος ἢ ἐνὸς εὐεργετικοῦ ἰδρυμάτος.

Σεπτέμβριος 1925

ΜΟΝΙΜΟΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Διὰ τὴν κατασκευάζομένην ὁδὸν τῆς Ἁγίας Μόνης προσεφέρθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ δεκαπεντημοῦ τὰ κατωθὶ ποσά:

Νικόλαος Α. Ἀναστασοπούλου	δρ. 1150
30 διάφοροι κύριοι καὶ κυρίαι	500
Καλλιόπη Ἐμ. Βλαντι	328
Χαράλαμπος Σάμιος	200
Παναγιώτης Κυριάκης	150
Εὐαγγελία Ζεμπέκη	100
Ἐμμ. Μεγαλοκονόμος	100
Λάμπρος Βέικος	100
Περικλῆς Ι. Ἀργυροπούλου	100
Ἐλένη Καραμαλέγκου	50
Ἰωάννης Σάμιος	50
Ἰωάννης Βενάρδος	50
Κυριάκος Γ. Τσιφλῆς	50
Μαριῶ Σπυριδι	50
Ἀναστάσιος Σάμιος	50
Στέφανος Γιουσῆς	50
Χαράλαμπος Ε. Βλαντι	50
Εὐφροσύνη Ε. Παπαλά	50
Κωνστ. Σημαντήρης	50

Ἦτοι ἐν ὅλῳ Δραχμὰς 3.228
Αἱ συνδρομαὶ συνεχίζονται κατὰ τὸν παρόντα ἐλπίδας ταχέως κατὰ σκευὴς τοῦ ἔργου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολικοῦ Μυλοποταμοῦ θεωρεῖ καθήκον τῆς, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς καὶ εὐχαίρας αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐξοτίμον κ. Ἐσάθιον Δηλαβέρην βιομηχάνον ἐν Πειραιεὶ καὶ συμπολίτην διὰ τὴν παράκλησιν καὶ ἐγγὺς αὐτοῦ χρηματικὴν ἐπισκευὴν ὑπὲρ τῶν δ' ἀναγκῶν τοῦ ἐπισκευαζομένου διδασκαλικοῦ Μυλοποταμοῦ.

Ἡ ἐκ δραχμῶν χιλίων δωρεὰ αὐτοῦ ἐγένετο λαμπρὰ ἀκριβὴς τὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι διενεργηθησάντων κατ' αὐτὰς σχολικὰς ἑταίρας καὶ ἀποτελεῖ εὐλόγων σημείων τῆς ἐπιτυχίας τοῦ, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν διολικηρικὴν ἐπισκευὴν τοῦ σχολικοῦ.

Ἐν Μυλοποτάμῳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925
Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δημοτ. Σχολικοῦ
Ὁ Πρόεδρος
Φίλ. Ι. Καρύδης

Μ. Ἀνδρόνικος
Ν. Μεγαλοκονόμος

ΣΥΛΛΗΠΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ ἄνω τῆς νεότητος καὶ εἰς τὴν περίοδον τῆς αὔγης τῶν ὥρων ἐλπίδων ἀπεδίωκεν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ ὁ «Εὐαγγελισμός» μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν ὅξιναν νόσον ὁ οὖτος τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ συμπολίτου Νικόλαου Μεγαλοκονόμου Γεώργιος, θυβίας εἰς ἀπατον λήπην τὴν οἰκονομείαν του.

Ἡ πρόωρος αὐτοῦ ἀπώλεια κατελύπησε καὶ τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ἔποικον ἦτο γνωστότατος καὶ ἀγαπητότατος διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του καὶ διὰ τὴν μελιχρότητα τοῦ χαρακτήρος του.

Εἰς τοὺς τελευτήσαντας γονεῖς ἐχομένθα ἐκ καρδίας τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.
Δημήτριος Ι. Στεφανῆς

Θὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέαν τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὴν συνειδήσιν τῶν αὐτοχθόνων. Εἶνε καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ γενικὴς ἡ διανοήσις. Αὐτὴ δὲ καὶ θὰ βσῇ τὰς διαφύσεις καὶ τὰς διχονολας αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν κηλίδα διὰ τοὺς Ἕλληνας, αὐτὴ θὰ ἀνυψώσῃ τὸ γόνιτρον τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὕτῃ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δήλου τοῦ μετανάστου προορισμοῦ.
Sydney. Αὐγούστου 1925.

ΑΜΕΡΟΑΝΗΤΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ ΔΙΑΔΥΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ διατάγματος αὐτοῦ διέλυσε τὴν Δ' Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν. Ὁ στρατηγὸς κ. Παγκαλὸς κυβερνᾷ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπογοητευμένος καὶ ἀθροισμένος ἀπὸ τὴν συνεχιζομένην ἀθλιότητα τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος του, ὑπεδέχθη μετὰ πλήρους ἀδιαφορίας τὸ γεγονός.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

Ὁ Νόμος περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων οὖρεν ὡς προθεσμίαν ἰσοβλήσεως διὰ τὴν παροχὴν συντάξεως εἰς τὰς οἰκονομίας θυμάτων τοῦ πολέμου τῶν 41 Δεκεμβρίου 1924. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ δικαιοῦχοι δὲν προέλαβον νὰ συμμορφωθοῦν ἐγκαιρῶς καὶ ἐντὸς τῆς οἰκηθείσης προθεσμίας, τὸ Ὑπουργεῖον ἐχορήγησε νέαν παράτασιν καὶ μετὰ ταύτην καὶ ἄλλα μέχρι τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ συνεχὴς παράτασις παύει τὰς πράξεις εἰς τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ὑπουργείου ἀπεφασίσθη νὰ παραιτηθῇ διὰ τελευταίαν φοράν τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων μέχρι τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου. ἔ. ἔ.

Πάντες συνεπῶς οἱ δικαιούμενοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας στρατιωτικῆς συντάξεως καὶ καθυστερήσαντες, ἄς σπεύσωσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις τῶν μετὰ πάντα τὰ δικαιολογητικὰ εἰς τὰς ἀρμοδίους ἐπιτροπὰς τοῦ ταχυτέρου, διότι ἄλλως θέλουσιν καταστῆ ἐκπρόθεσμοι καὶ θ' ἀπολέσωσι τὸ πρὸς λήπην συντάξεως δικαίωμα.

Ε ΕΠΙΣΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ἀθηνῶν ἱερουργήσαντες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ἐτελέσθη τὴν 24 λ. μ. ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ἡ πανηγυρὶς μετ' ὀρθοπροσκύσεως τῆς προστάτιδος τῆς Νήσου μας.

Πάντες οἱ ἐν Ἀθῆναις Κυθηροὶ παρενέστησαν κατ' αὐτὴν μετὰ τῶν οἰκονομῶν των, ὡς καὶ πολλοὶ πλοῖα ἔβανον τιμωμένων τὴν μνήμην τῆς Θεομήτορος. Μετὰ τὴν θέαν λειτουργίαν ἐλαβε χώραν δεξιῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑμπορευμάτων, τῶν μελῶν τῆς προικίας μας κατ' ἡν ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, τυχὼν ἐκταμίως, ὁμίλησε τοιαύτας τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποκτηθείσης ἰδίᾳ οἰκίας τοῦ Συνδέσμου. Τόσους λόγους τοῦ κ. Προέδρου ἐνέτυχον καὶ ὁ ἱεροῦργος Μητροπολίτης μετὰ ἐγκώμιον τὸ ὁποῖον ἐκλάετο περὶ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς τιμιότητος καὶ τῶν ἄλλων προσόντων τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ. Ὁ δὲ πρόεδρος ἀνέκρινε κ. Ἀν. Κυλλιγέρης προσέθετο καὶ αὐτὸς ὀλίγα τινα, μετ' ὃ ἡ δεξιότης ἐληξε, καὶ πάντες ἀπελθόντες ἐχαίρεινται, ὅπου συνεγράψαν ὁμιλίαν τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς κ. κ. Ν. Τσιφλῆς, Παν. Μαλάνος, καὶ Δ. Κορωνάιος διὰ τὸν ἔθλον καὶ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁλοῦς ἐορτῆς καὶ τῆς δεξιότητος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολικοῦ Ἀρρέων Ποταμοῦ ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Τσιφλῆς ἢ Καβάκου δαπανήσαντας δραχμὰς εἰκοσι μίαν χιλιάδας ἑξήκοντος τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ 25 λεπτά (Ἀριθμ. 21, 643, καὶ 25) διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὑποστέου χάριν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐλπιζομένου σχολικοῦ.

Υἰὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολικοῦ ἐσάτησαν ἐσχαίως καὶ τὰ ἑξῆς ποσά:

1 Κος Κωνστ. Τσιφλῆς ἢ Καβάκος	ἔξ. 2.000.
2 Τῇ φροντίῃ τοῦ Στυλιανοῦ Κορδάτου ἀπὸ τὸ Casino τῆς Αὐστραλίας ἰλαί	εἰς τὸν ὅσον συνδρομῆς τῶν κατωθι:
Στυλιανὸς Κορδάτος	Λίρας 1-0 -0
Γεώργιος Μαλάνος	2-0-0
Γεώργιος Κορωνάιος	0-10-0
Κωνστ. Τσαμπηρῆς	1-0-0
Χαράλ. Τσαμπηρῆς	0-10-0
Κωνστ. Π. Τσαμπηρῆς	1-0-0

Ἦτοι ἰλαί 6-0-0

Πρὸς πάντας τοὺς ἀνωτέρω κυρίους, δεῖξαντας ἐμπράκτως τὴν πρὸς τὸ σχολεῖον μας ἀγάπην τῶν καὶ πληρώσαντας οὕτω ἐλάχιστον μέρος τῆς πρὸς αὐτὸ ὀφειλῆς των, ἐκφραζόμεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Ἐν καιρῷ θὰ δημοσιεύσωμεν λογαριασμὸν διαχειρίσεως τῶν εἰσπραχθέντων.

Ποταμὸς 25 Σεπτεμβρίου 1925
Ὁ Πρόεδρος
Π. Προαποστόλης
(Τ. Σ.) Τὰ Μέλη
Θεὸδ. Κορωνάιος
Ἀνδρέας Παναρέτος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπιβεβλημένον καθήκον μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν διακεκομμένον λατρὸν Ποταμὸν κ. Παναγιώτην Θ. Κατσόδη, διότι ἐξώσεν ἐξ ἐβραίου θανάτου τὴν πάσχουσαν ἐξ ἐντερικῶν μικρὰν κόπην μου διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν μορφώσεως καὶ τὸν ἀόκνον προσπάθειαν του.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1925.
Ὁ εὐχαριστῶν κ. τῆς
Παναγ. Α. Μαυρομμάτης

Η ΕΟΡΤΗ

ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Σεμνὴ καὶ ἐπιβληθῆσα, ὡς πάντοτε, ἐτελέσθη ἐν Πειραιεὶ ἡ ἐορτὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης τὴν 24 λήσαντος μηνός.

Τὸ λαμπρὸν καὶ προσδοκώμενον σωματεῖον μας ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον καὶ ἐτέλει τὴν πανηγύριν, παρήστη δι' ὅλων τῶν μελῶν του καὶ τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐνθα ἐτελέσθη λειτουργία μετὰ πλουσίας ὀρθοπροσκύσεως ἱεροῦργου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπλίου κ. Ἀμβροσίου συμπαραστατοῦμενοῦ πολλοῖν ἱερέων καὶ διακόνων.

Ὁ Ναὸς ἦτο μνηροστόλιστος καὶ καλλιτεχνικὰ διασκευασμένος καὶ ἀσυνήθως πεπληρωμένος κόσμον Κυθηραϊκῶν καὶ ἑνῶν. Πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἑκατοντάδες κηρίων ἔκαιον, ἔξω δὲ τῆς Ἐκκλησίας ἡ μουσικὴ τοῦ Ζαυεῖου Ὀργανοσταθμοῦ, ἀποκαυχόμενα εὐγενῶς ἐπὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ ἰδρυμάτος, προσέδιδε παλαιζόνσα κατὰ διαλείμματα τὸν μᾶλλον χαρμώδουν εἰς τὴν ὅλην πανηγύριν τόνον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας καὶ περὶ ὥραν 10 π.μ. ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἐορτασάντων, ἡγουμένης τῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀδελφότητος, κατηνύθη πρὸς τὸν Δημαρχεῖον Πειραιῶς εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς τοῦ ὁποῖου αἰθουσῶν, παραχωρηθείσας εὐγενῶς ἐπὶ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐλαβε χώραν δεξιῶς τῶν μελῶν τῆς Κυθηραϊκῆς προικίας, τῶν ἱεροῦργήσαντων κληρῶν, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων προσκεκλημένων, ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ αἰθουσαι ἦσαν λαμπρῶς ἐστολισμέναι, εἰς μίαν δὲ ἐξ αὐτῶν εὐρέσκειο πλουσιώτατον κυκλικὴν ἀπὸ τοῦ ὁποῖου παρήλασαν πάντες οἱ ἐορτάζοντες εὐχόμενοι, ἐν μέσῳ τῶν ἦχων τῆς μουσικῆς, τὰ χρόνια πολλά εἰς τοὺς εὐγενῶς κοπιῶντας ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου.

Τὴν ἐορτὴν ἐπέμνησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ πλοῖα ὁποῖα τῆς νήσου μας κ. Π. Τσιτσλίας, ὁ Δημάρχος Πειραιῶς κ. Παναγιώτης, ὁ Πρόεδρος, τοῦ ἑμπορικοῦ Συλλόγου κ. Ἀρβαντινός, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑπαγγελματικοῦ Ἑπιμελητηρίου κ. Σαματόπουλος, αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, πλείστοι πολιτεῦται, βιομηχάνοι καὶ ἔμποροι μετὰ τῶν οἰκονομ